

لایحه بودجه سال ۱۳۸۸

مرحله اول

مصوبه مجلس شورای اسلامی: ۱۳۸۷/۱۲/۲۲

تاریخ بررسی در شورای نگهبان: ۱۳۸۷/۱۲/۲۵

۶-

الف - سهمیه‌های باقی مانده تسهیلات مصوب بیع متقابل و تسهیلات مالی خارجی (فاینانس)، (موضوع قانون استفاده از منابع مالی خارجی مصوب ۱۳۸۴/۷/۶)^(۱) مندرج در قوانین بودجه‌های سال‌های گذشته در سال ۱۳۸۸ نیز به قوت خود باقی است.

ب - در اجراء بند (۱) ماده (۲۸) قانون اصلاح موادی از قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران^(۲) و اجراء

۱. موضوع قانون استفاده از منابع مالی خارجی مصوب ۱۳۸۴/۷/۶:

ماده واحده - به دولت اجازه داده می‌شود در طول برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران در چهارچوب حکم بند (ب) ماده (۱۳) و جدول شماره (۷) قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۳/۶/۱۱ و احکام قوانین بودجه‌های سالانه و سایر مجوزهای قانونی از تسهیلات و منابع مالی خارجی (فاینانس) استفاده نماید. سقف مانده تسهیلات استفاده نشده سال ۱۳۸۳ و هر سال برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مندرج در بند (ب) جدول شماره (۷) به سقف سال بعد بند (ب) جدول شماره (۷) برنامه اضافه می‌گردد.

تبصره - حکم موضوع بند (ن) تبصره (۲) قانون بودجه سال ۱۳۸۴ کل کشور ملغی الاثر می‌شود.

۲. ماده (۲۸) قانون اصلاح موادی از قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران: منابع مالی و شرایط تأمین مالی مورد نیاز برای اجراء سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی به شرح زیر است:

۱- وزارت امور اقتصادی و دارایی و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مکلفند سالانه حداقل ده میلیارد (۱۰۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰) دلار خط اعتباری جهت تأمین مالی سرمایه‌گذاری‌های بخش‌های غیردولتی از خارج کشور فراهم نمایند.

۲- دولت مکلف است سیاست‌هایی را اتخاذ نماید که از طریق هیأت امناء حساب ذخیره ارزی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و بانک‌های عامل چهل درصد (۴۰٪) از مانده حساب ذخیره ارزی سال پیش را به بخش غیردولتی اختصاص دهد و در صورت وجود تقاضا در این بخش و داشتن طرح‌های دارای توجیه فنی و اقتصادی به متقاضیان پرداخت نماید. در هر صورت سهم بخش غیردولتی در هر سال نباید از چهل درصد (۴۰٪) برداشت از حساب ذخیره ارزی در آن سال کمتر باشد.

۳- به هیأت امناء حساب ذخیره ارزی و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران اجازه داده می‌شود به منظور افزایش سهم تسهیلات ارزی به بخش غیردولتی، بخشی از ارز حساب ذخیره ارزی و یا ارز بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران را به عنوان سپرده در بانک‌های عامل جهت باز کردن خط اعتباری ارزی توسط بانک‌های عامل و بانک‌های خارجی و پرداخت تسهیلات بیشتر منظور نماید.

سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی مصوب ۱۳۸۷/۳/۲۵ وزارت امور اقتصادی و دارایی و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مکلفند در سال ۱۳۸۸ امکان استفاده از تسهیلات مالی خارجی (فاینانس) را تا معادل ارزی مبلغ پنجاه و هفت هزار میلیارد (۵۷/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال فراهم کند.

الف - نظر مخالف

- اینها (دستگاه‌های اجرایی) هر سال یک اعتباری می‌گرفتند که بتوانند مثلاً برای نفت و غیره فاینانس کنند و بعد مصرف نمی‌شد، لذا در قانون بودجه سال بعدی آوردند که در سال بعد مصرف شود. این موضوع قبلاً توسط فقهای شورای نگهبان همه ساله در قانون بودجه ایراد می‌گرفتند، لذا برای دوره برنامه پنج ساله یک قانونی وضع کردند و فقهای یاد شده نیز بر آن ایراد شرعی وارد کردند و در نهایت به مجمع تشخیص مصلحت نظام رفت و در آنجا تصویب و اجازه کلی داده شد. جزء (الف) بند (۶) ماده واحده لایحه بودجه سال ۱۳۸۸ کل کشور اجازه مجمع تشخیص مصلحت نظام را دارد ولی جزء (ب) بند مذکور مجوز مجمع را ندارد. فاینانس چهار صورت دارد و اطلاق آن موارد ربوی را هم در بر می‌گیرد. اگرچه در بند (۱) ماده (۲۸) قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم قانون اساسی از عبارت «تأمین مالی سرمایه‌گذاری» استفاده کرده است و شکل آن را متعرض نشده است و در نگاه اول به آن ایرادی نباشد و کلیه قوانین نیز باید طبق موازین شرع باشد و اقتضاء می‌کند که این مبلغی که اینها می‌خواهند بدهند، به گونه‌ای باشد که از نظر موازین شرعی اشکال نداشته باشد با این وجود چون در جزء (ب) بند (۶) لایحه بودجه سال ۱۳۸۸ کل کشور از واژه فاینانس استفاده کرده است و فضای فاینانس تأمین اعتبارات مالی است و این تأمین اعتبارات مالی ممکن است شامل موارد ربوی نیز باشد، لذا تجویز این حکم ایراد شرعی دارد.

ب - نظر موافق

- نظری ابراز نشد.

د - در اجراء بند (۳) ماده (۲۸) قانون سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی و به منظور افتتاح خط اعتباری ارزی جهت افزایش سهم تسهیلات ارزی بخش‌های غیردولتی، بانک مرکزی مکلف است از محل منابع ارزی خود مبلغ سه میلیارد (۳/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰) دلار را در بانک‌های عامل یا بانک‌های خارجی جهت واحدهای تولیدی سپرده‌گذاری نماید.

الف - نظر مخالف

- در اینجا مقداری را که باید به مصرف برساند، به صورت دلار تعیین کرده است. چون بودجه، بودجه کشور ایران است، باید با ارزی که خود ایران دارد، به صورت ریال باشد در حالی که در اینجا بودجه را به صورت ارز خارجی تعیین کرده است، بودجه هر کشوری قاعده‌اش این است که با ارز خود همان کشور بسته شود. این امر خلاف اصول بودجه‌نویسی است. در اصل پنجاه و سوم قانون اساسی مقرر شده است کلیه دریافت‌های دولت در حساب خزانه‌داری کل متمرکز می‌شود و همه پرداخت‌ها در حدود اعتبارات مصوب به موجب قانون انجام می‌گیرد. آن چیزی که در حساب‌های خزانه‌داری کل ریخته می‌شود، مگر ریال نیست؟

ب - نظر موافق

- نظری ابراز نشد.

ه- به دولت اجازه داده می‌شود برای تحقق اهداف این بند نسبت به بررسی شرایط صدور اوراق مشارکت ارزی دولتی اقدام و زمینه صدور حداکثر یک میلیارد و پانصد میلیون (۱/۵۰۰/۰۰۰/۰۰۰) یورو اوراق مشارکت جهت تأمین مالی پروژه‌های زیربنایی توسعه‌ای اولویت دار کشور در بازارهای مالی بین‌المللی را فراهم نماید. آیین‌نامه اجرایی چگونگی صدور و فروش اوراق مزبور به پیشنهاد مشترک وزارت امور اقتصادی و دارایی و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

و- به شرکت‌های صنایع پتروشیمی اجازه داده می‌شود در راستای تأمین منابع ارزی مورد نیاز طرح‌های سرمایه‌گذاری در دست اجرای خود پس از تأیید بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران اقدام به انتشار مبلغ یک میلیارد (۱/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰) دلار اوراق مشارکت ارزی نماید. تضمین اصل و سود این اوراق با شرکت مذکور می‌باشد.

الف - نظر مخالف

- چگونگی صدور اوراق مشارکت نیاز به قانون دارد. در حالی که به آیین‌نامه واگذار شده است، زیرا موضوع چگونگی صدور اینگونه اوراق، امری ماهوی است. در خصوص چگونگی صدور اوراق مشارکت داخلی، قانون‌گذار در سال ۱۳۷۶ قانون نحوه انتشار

اوراق مشارکت را تصویب نمود، بنابراین برای اوراق مشارکت بین‌المللی نیز باید قانون داشته باشیم و نیاز به تقنین نیست.

ب - نظر موافق

- نظری ابراز نشد.

۷- به منظور تنظیم رابطه دولت و وزارت نفت از طریق شرکت‌های دولتی تابعه و ذی‌ربط و اعمال حق، کلیت دولت بر منابع نفت و گاز کشور، به دولت اجازه داده می‌شود (با رعایت اصل مالکیت منابع نفتی و گازی ایران) برای سال ۱۳۸۸ نسبت به عقد قرارداد بین وزارت نفت و «وزارت نفت از طریق شرکت‌های دولتی تابعه ذی‌ربط» بر اساس مقررات این بند اقدام نماید.

الف - وزارت نفت از طریق شرکتهای دولتی تابعه ذی‌ربط مکلف است ارزش نفت خام تولیدی از کلیه میدانهای نفتی ایران توسط آن شرکت و شرکتهای تابعه و وابسته به آن و نیز نفت خام تولیدی ناشی از عملیات نفتی پیمانکاران طرف قرارداد را پس از وضع و کسر معادل شش درصد (۶٪) از ارزش نفت خام تولیدی به عنوان سهم آن شرکت، معادل نود و چهاردرصد (۹۴٪) (بقیه ارزش نفت خام) را به حساب بستانکار دولت (خزانه‌داری کل کشور) منظور و به شرح مقررات این بند با دولت (خزانه‌داری کل کشور) تسویه حساب نماید.

الف - نظر مخالف

- مگر نباید تمامی درآمدهای کشور به خزانه واریز شود؟ قطعاً باید به خزانه برود. در اینجا یک درصدی از آن را به حساب شرکت‌ها و نود و شش درصد آن را به حساب خزانه واریز می‌کنند. به هر حال درآمد عمومی کشور است و فرقی نمی‌کند. این شرکت‌های تابعه معلوم نیست. همان ایراد اساسنامه شرکت نفت را دارد.

ب - نظر موافق

- نظری ابراز نشد.

ج - ... چگونگی تسویه حساب فی مابین خزانه داری کل کشور از طریق گواهی‌های اعتبار صادره یاد شده با وزارت نفت از طریق شرکتهای دولتی تابعه ذی‌ربط و شرکت‌های ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی ایران و بدون

گردش ریالی آن در دفاتر خزانه‌داری کل کشور به موجب دستورالعملی خواهد بود که مشترکاً توسط وزارت نفت، وزارت امور اقتصادی و دارایی و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور تهیه و ابلاغ می‌شود. عملکرد مالی این جزء به صورت مستقل پس از تایید سازمان حسابرسی و تصویب کارگروهی متشکل از وزیران امور اقتصادی و دارایی و نفت و رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور یا نمایندگان تام‌الاختیار آنان قطعی و قابل تسویه خواهد بود.

الف - نظر مخالف

- سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور اصلاً وجود خارجی و مستند قانونی ندارد. ما اساساً سازمانی به معنای مدیریت و برنامه‌ریزی کشور از اول نداشتیم. دو سازمان قانونی وجود داشت. یکی سازمان برنامه و بودجه و دیگری سازمان امور اداری و استخدامی کشور که دولت آن دو را (شورای عالی اداری) در سال ۱۳۷۸ [به موجب مصوبه شماره ۱۴/۴۵۰ مورخ ۱۲/۱۶/۱۳۷۸] در یکدیگر ادغام و به نوعی منحل کرد و یک سازمانی به نام مدیریت و برنامه‌ریزی کشور تشکیل شد. بنابراین سازمان مذکور منشاء قانونی ندارد یعنی قانون آن را تأسیس نکرده است و منشاء آن خود دولت بود. اصل ۱۲۶ قانون اساسی رئیس‌جمهور را مسؤول مستقیم برنامه و بودجه معرفی کرده است و این مسؤولیت به وسیله رئیس‌جمهور قابل انتقال به دیگری است. متصدی بودجه و برنامه کشور شخص رئیس‌جمهور است و ما نمی‌توانیم به جای این که قانون اساسی گفته است رئیس‌جمهور این کار را بکند، بگوییم شخص دیگری این کار را عهده‌دار شود که هویتی مستقل از رئیس‌جمهور دارد. حتی نمی‌توانیم بگوییم که این مسؤولیت را یک معاون انجام دهد. چون معاون کسی است که اختیارش مأخوذ از رئیس است. شورای نگهبان اگر یک سازمانی را بدون اذن مقام معظم رهبری واگذار شده، خلاف قانون اساسی تلقی کند، در این نیز مسؤولیت امر بودجه در اجراء، مستقیماً و بلاواسطه به رئیس‌جمهور داده شده است، لذا هر کجا که بحث بودجه‌ای شود باید بگوید رئیس‌جمهور نه شخص دیگری و اگر رئیس‌جمهور نگوید، خلاف اصل یکصد و بیست و ششم قانون اساسی است. مصوبه مجلس اختیارات رئیس‌جمهور را بر خلاف اصل یکصد و بیست و ششم از دل گرفته و به رئیس‌جمهور را بر خلاف اصل مذکور از وی سلب کند و به دیگری واگذار کند، ولی اگر خود رئیس‌جمهور اختیارات خود را واگذار کند، بر اساس اصل یاد شده ایرادی ندارد.

- مصوبه مجلس بدین معناست که یک سازمانی تأسیس شود و رئیس جمهور هم مسؤولیتش را به این سازمان بدهد که این امر برای دولت مشکل ایجاد می‌کند. این مصوبه مجلس قابل اجراء نیست.

ب - نظر موافق

- این مصوبه مجلس نمی‌گوید رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور فلان شخص باشد، مجلس نمی‌تواند بگوید رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور معاون رئیس جمهور است، زیرا ما می‌گوییم رئیس جمهور شاید بخواهد خودش اداره کند.

۹- به منظور تسریع در روند اجراء سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و همچنین بازکردن فضای کسب و کار و توسعه سرمایه‌گذاری به دولت اجازه داده می‌شود ضمن توسعه بازار سرمایه نسبت به موارد زیر اقدام نماید:

الف - طرحهای تملک داراییهای سرمایه‌ای نیمه‌تمام، تکمیل شده و آماده بهره‌برداری ملی و استانی و از محل منابع داخلی از جمله طرحهای توسعه علوم و فناوری و فرهنگ و هنر، رسانه‌های جمعی و گردشگری را به شرط حفظ موضوع و کاربری این طرحها به صورت نقد و اقساط به متقاضیان بخش‌های خصوصی و تعاونی واگذار نماید. وجوه حاصل از واگذاریها به حساب درآمد عمومی نزد خزانه‌داری کل، موضوع ردیف (۳۱۰۵۰۵) جدول شماره (۶) این لایحه واریز شده و معادل صددرصد (۱۰۰٪) آن از محل اعتبار جزء (۴) ردیف (۱۰۱۰۰۰) جدول شماره (۸) این لایحه در اختیار دستگاه واگذارکننده قرار می‌گیرد تا پنجاه درصد (۵۰٪) آن را برای تکمیل طرحهای تملک‌داراییهای سرمایه‌ای نیمه تمام از جمله طرحهای فصل‌های مذکور هزینه نماید و پنجاه درصد (۵۰٪) دیگر را برای پرداخت تسهیلات در قالب وجوه اداره شده به خریداران طرحهای تملک‌داراییهای سرمایه‌ای موضوع این جزء برای تکمیل، تجهیز و بهره‌برداری از پروژه‌های موصوف اختصاص دهد.

ب - اموال منقول و غیرمنقول خود را به فروش رسانده و وجوه حاصل را به درآمد عمومی کشور نزد خزانه‌داری کل، موضوع ردیف (۲۱۰۲۰۴) جدول شماره (۶) این لایحه واریز نماید. معادل هشتاددرصد (۸۰٪) از وجوه حاصل این جزء از محل اعتبار جزء (۷) ردیف (۵۳۰۰۰۰) جدول شماره (۹) در اختیار دستگاه اجرائی ذی‌ربط حسب مورد ملی یا استانی قرار می‌گیرد تا چهل درصد (۴۰٪) آن را

برای تکمیل طرحهای تملک‌داراییهای سرمایه‌ای نیمه‌تمام از جمله طرحهای فصلهای مذکور هزینه نماید و چهل درصد (۴۰٪) دیگر را برای پرداخت تسهیلات در قالب وجوه اداره شده به خریداران طرحهای تملک‌داراییهای سرمایه‌ای موضوع این جزء برای تکمیل، تجهیز و بهره‌برداری از پروژه‌های موصوف اختصاص یابد. بیست درصد (۲۰٪) از وجوه باقیمانده جهت تکمیل طرحهای نیمه تمام روستاها شامل طرحهای آبرسانی به روستاها و راههای روستایی و اجراء طرحهای هادی روستائی و طرحهای فرهنگی و ورزشی روستاها در اختیار دستگاههای ذی‌ربط قرار می‌گیرد.

ج - منابع مشخص شده در بودجه مصوب شرکتهای دولتی در سال ۱۳۸۸ را با فروش اموال ثابت مازاد (زمین و ساختمان) آنها محقق، و تا نود و پنج درصد (۹۵٪) از منابع حاصل را صرف سرمایه‌گذاری در پروژه‌های تولیدی و زیربنایی خود نمایند. حداکثر تا پنج درصد (۵٪) از این منابع صرف پرداخت کمک به تعاونیهای مسکن و صندوقهای رفاه کارکنان این شرکتها خواهد شد. از ابتداء شهریور ماه سال ۱۳۸۸ تخصیص بودجه تملک‌داراییهای سرمایه‌ای به این شرکتها و یا پرداخت هزینه‌ای و سرمایه‌ای آنها مشروط به تصویب برنامه زمانبندی فروش اموال مذکور توسط دولت است. موارد استثناء به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

الف - نظر مخالف

- جزءهای الف و ب اشکال ندارند. اما جزء «ج» اشکال دارد زیرا ممکن است در بودجه مصوب شرکتهای دولتی، درآمدها بیشتر باشد. در اصل پنجاه و سوم قانون اساسی مقرر شده است تمام دریافت‌های دولت در حساب خزانه‌داری کل متمرکز می‌شود و همه پرداخت‌ها در حدود اختیارات مصوب به موجب قانون انجام می‌گیرد، لذا مقنن باید مبلغ معین بگوید یا ردیفی ذکر کند که دارای سقف باشد. اگر ردیف سقف را بگویند یا مبلغ آن را بگویند (تا چند میلیارد تومان) این اعتبار مصوب است ولی اگر بگویند هرچه دست تو آمد، خرج کن؛ این اعتبار مصوب نیست. منابع مشخص شده در بودجه مصوب شرکتهای دولتی، جزء دریافت‌های دولت است. حالا اگر زمین و ساختمان را فروختند و درآمد زیادی حاصل شد، چون مقدارش را مشخص نکرده‌اند و سقف ندارد، ایراد دارد و اعتبار مصوب محسوب نمی‌شود.

- در لایحه دولت گفته بود «منابع مشخص شده در بودجه مصوب شرکتهای دولتی در سال ۱۳۸۸ تحت عنوان استفاده از دارایی‌های جاری» یعنی مشخص کرده بود که

مقصود این بخش است که در حساب‌های شرکت‌ها به عنوان استفاده از دارایی‌های جاری محسوب می‌شود. حالا این را حذف کرده‌اند و لذا ابهام دارد.

ب - نظر موافق

- یک هزینه‌ای در بودجه آمده است و مقنن بر آن منبع تعیین کرده است. شرکت‌های دولتی یک بودجه مصوب دارند و منبع این بودجه عبارت است از آن میزانی که به اندازه بودجه باید باشد که این امر نیز از طریق فروش زمین و ساختمان حاصل می‌شود نه این که به شش برابر بفروشند و بگویند این منبع بودجه است. هر کجا بگویند منبع این هزینه را تعیین کند، یعنی به اندازه این هزینه را تعیین کند نه این که شش برابر آن معلوم کند و بگویند منبع این هزینه است. در اینجا مجلس منبع این بودجه مصوب شرکت‌های دولتی را تعیین کرده است و آن فروش اموال و املاک مازاد است.

د - سازمان تربیت بدنی مجاز می‌باشد پروژه‌های مصوب تربیت بدنی تفاهم شده با سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور که متقاضی بخش خصوصی جهت اجراء آنها وجود دارد تا سقف یک هزار میلیارد (۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال از محل درآمد ردیف ۲۱۰۲۰۴ جدول شماره (۶) این قانون، با تصویب شورای برنامه‌ریزی استان برای کلانشهرها تا ده درصد (۱۰٪) و برای سایر شهرهای کوچک تا سی درصد (۳۰٪) هزینه پروژه را از محل اعتبارات مربوطه به صورت کمک بلاعوض پرداخت نماید.

الف - نظر مخالف

- سقفش مهم نیست، لذا مغایر اصل پنجاه و سوم قانون اساسی است.

ب - نظر موافق

- نظری ابراز نشد.

۱۲- الف:

الف ۵- کمیته‌ای متشکل از معاون توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رئیس‌جمهور، وزیر آموزش و پرورش و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، رئیس دیوان محاسبات و چهار نفر از نمایندگان مجلس شورای اسلامی به انتخاب کمیسیون‌های برنامه و بودجه و محاسبات، آموزش و تحقیقات و بهداشت و درمان و فرهنگی مجلس شورای اسلامی بر نحوه اجراء و تحقق احکام فوق نظارت و هر شش ماه گزارش اجراء موارد فوق را به مجلس ارائه می‌کنند.

الف - نظر مخالف

- حضور نمایندگان مجلس در این کمیته که کار اجرایی می‌کند، نوعی دخالت در امر اجراء تلقی می‌شود لذا مغایر اصل شصتم قانون اساسی است.

- این کمیته کار اجرایی نمی‌کند، بلکه تصمیم اجرایی می‌گیرد. اگر تصمیم اجرایی او زمانی به اجراء منتهی شد، نمایندگان مذکور می‌توانند بر این اجراء نظارت کنند.

- اصولاً شیوه نظارت مجلس شورای اسلامی در قانون اساسی احصاء و تعیین و طرق آن نیز به تفصیل بیان شده است.

ب - نظر موافق

- حضور نمایندگان مجلس در کمیته دخالت محسوب نمی‌شود. اینها فقط نظارت می‌کنند چون مجلس حقوق تحقیق و تفحص در همه امور کشور را دارد (مطابق اصل هفتاد و ششم قانون اساسی). مجلس در جهت تحقق و عملیاتی کردن این ابزار قانونی و ایفای نقش نظارتی خود می‌خواهد در این کمیته حضور داشته باشد. البته نمایندگان باید منتخب خود مجلس باشند نه کمیسیون‌های مجلس مصوبه مجلس نمی‌گویند که در کار کمیته مذکور دخالت کنید. اینها صرفاً ناظر هستند و ناظر مزاحم اجراء نیست. می‌گویند نمایندگان منتخب ببینند این کمیته چگونه عمل می‌کند. هرطور که عمل می‌کند، گزارش آن را به مجلس ارائه کنند.

- یک وقت دخالت در کار اجراء می‌کنند و یک وقت می‌خواهند ببینند اجرای آنها چگونه است، مصوبه مجلس نمی‌گویند اگر نمایندگان خلاف و تخلفی دیدند به مجریان بگویند و تذکر دهند یا جلوی آنها را بگیرند بلکه فقط کیفیت اجراء را بررسی و به مجلس گزارش می‌دهند.

۱۲- الف:

الف ۱- کلیه دستگاههای اجرائی مشمول قانون مدیریت خدمات کشوری مکلفند براساس ضوابط و شاخصهای موضوع ماده (۲۹) قانون و آئین‌نامه اجرائی مربوطه، ساختار تشکیلاتی، پستهای سازمانی و سایر اصلاحات ساختاری موضوع قانون مدیریت خدمات کشوری را با رعایت ماده (۳۱) آن قانون ظرف حداکثر شش ماه به تأیید معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رییس‌جمهور برسانند.

الف ۲- در اجراء فصل پنجم قانون مدیریت خدمات کشوری، دستگاههای اجرائی مکلفند اعتبارات مربوط به فناوری اطلاعات و خدمات اداری و دولت الکترونیک و پایگاههای اطلاعات را صرفاً در جهت تحقق اهداف آن قانون

و با هماهنگی معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رئیس جمهور هزینه نمایند. الف۳- در اجراء فصل دوم قانون مدیریت خدمات کشوری، چهار درصد (۴٪) از بودجه مصوب دستگاههای اجرائی از جمله وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی (به استثناء فعالیتهای آموزشی دانشگاه های علوم پزشکی و خدمات بهداشتی، درمانی و مراکز تحقیقاتی وابسته) و سازمان تربیت بدنی و سازمان میراث فرهنگی و گردشگری و صنایع دستی در اختیار وزیر و یا بالاترین مقام دستگاه اجرائی مربوطه قرار می گیرد تا در راستای تحقق احکام فصل دوم قانون به ویژه مواد (۱۳)، (۱۶) و (۲۴) هزینه نمایند.

الف۴- وزارت آموزش و پرورش فعالیت ها و خدماتی را که قابلیت قیمت تمام شده یا هزینه تمام شده را دارند احصاء و در جهت افزایش بهره وری، کارائی و کیفیت خدمات و کاهش تصدی، به کارکنان و مدیران ذی ربط و متقاضیان بخش تعاونی، خصوصی، نهادها و مؤسسات غیر دولتی به شیوه واگذاری مدیریت واحدهای دولتی، موضوع بند (۴) ماده (۱۳) قانون مدیریت خدمات کشوری واگذار نماید.

الف۵- کمیته ای متشکل از معاون توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رئیس جمهور، وزرای آموزش و پرورش و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، رئیس دیوان محاسبات و چهار نفر از نمایندگان مجلس شورای اسلامی به انتخاب کمیسیون های برنامه و بودجه و محاسبات، آموزش و تحقیقات و بهداشت و درمان و فرهنگی مجلس شورای اسلامی بر نحوه اجراء و تحقق احکام فوق نظارت و هر شش ماه گزارش اجراء موارد فوق را به مجلس ارائه می کنند.

الف۶- تخلف از مفاد جزء (الف) در حکم تصرف غیرقانونی در اموال عمومی بوده و مرتکب مشمول حکم ماده (۵۹۸) قانون مجازاتهای اسلامی^(۱) خواهد بود.

۱. ماده (۵۹۸) قانون مجازاتهای اسلامی: هر یک از کارمندان و کارکنان ادارات و سازمانها یا شوراها و یا شهرداریها و مؤسسات و شرکت های دولتی و یا وابسته به دولت و یا نهادهای انقلاب انقلابی و بنیادها و مؤسساتی که زیر نظر ولی فقیه دارده می شوند و دیوان محاسبات و مؤسساتی که به کمک مستمر دولت اداره می شوند و یا دارندگان پایه قضایی و به طور کلی اعضاء و کارکنان قوای سه گانه و همچنین نیروهای مسلح و مأمورین به خدمات عمومی اعم از رسمی و غیررسمی و جوه نقدی یا مطالبات یا حوالجات یا سهام و سایر اسناد و اوراق بهادار یا سایر اموال متعلق به هر یک از سازمانها و مؤسسات فوق الذکر یا اشخاصی که بر حسب وظیفه به آنها سپرده شده است را مورد استفاده غیرمجاز قرار دهد بدون آنکه قصد تملک آنها را به نفع خود یا دیگری داشته باشد، متصرف غیرقانونی محسوب و علاوه بر جبران خسارات وارده و پرداخت اجرت المثل به شلاق تا ۷۴ ضربه محکوم می شود و در صورتی که متفع شده باشد علاوه بر مجازات مذکور به جزای نقدی معادل مبلغ انتفاعی محکوم خواهد شد و همچنین است در صورتی که به علت اهمال یا تفریط موجب تضییع اموال و جوه دولتی گردد و یا آن را به مصارفی برساند که در قانون اعتباری برای آن منظور نشده یا در غیر مورد معین زائد بر اعتبار مصرف نموده باشد.

الف - نظر مخالف

- در این حکم مجازات وضع کرده است، این قانون، قانون بودجه است و قانون مجازات نیست. قانون بودجه بر اساس اصل سالانه بودجه، یکساله است، در حالی که نمی‌شود مجازات را صرفاً برای یک سال تعیین کرد. نمی‌شود گفت که عملی برای یک سال تصرف غیرقانونی محسوب می‌شود و سال بعد از آن دیگر تصرف غیرقانونی محسوب نمی‌شود. در قانون بودجه نمی‌شود احکام جز این وضع کرد، زیرا خلاف اصل پنجاه و دوم قانون اساسی است و اگر چنین چیزی وجود دارد، تکرار آن در قانون بودجه بی‌معنا می‌باشد. جزء الف ماهیت مدیریتی دارد و بعضی از آنها ممکن است قابل تحقق نباشد یعنی در واقع اجرایی کردن قانون مدیریت خدمات کشوری است. مدیریت شد و نشد دارد، کما اینکه در مورد اساسنامه شرکت ملی نفت ایران هر سال می‌گویید سه ماهه انجام دهند، کسی نگفته است که مجازات دارد تخلف شامل عذر موجه نیز شود، محل ایراد است.

- این از جنس کارهای دیوان محاسبات است. آنجا هم نیامده است مضمول ماده (۵۹۸) قانون مجازات اسلامی بکند. چطور ما این را مضمول کنیم؟

ب - نظر موافق

- این موضوع مثلاً در قوانین گذشته به صورت مکرر سابقه داشته است و شورای نگهبان به آن ایراد نکرده است.

بند الحاقی ۲- به دولت و شهرداری‌ها اجازه داده می‌شود در صورت موافقت فرماندهی کل قوا، با رعایت مفاد قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، زمین و تأسیسات پادگان‌ها را با کاربری نظامی به نرخ روز به خزانه واریز نمایند. ارزش زمین با کاربری نظامی به صورت تفکیک نشده سی درصد (۳۰٪) ارزش زمین با کاربری مسکونی تفکیک شده منظور خواهد شد. عین مبالغ واریزی به یگان‌های ذی‌ربط پرداخت می‌گردد.

الف - نظر مخالف

- چون ردیف و سقف را معلوم نکرده است، لذا مغایر اصل پنجاه و سوم قانون اساسی است.

ب - نظر موافق

- نظری ابراز نشد.

بند الحاقی ۷- دولت مکلف است در اجراء قانون بودجه سال ۱۳۸۸ کل کشور، بودجه مصوب را مستقیماً به کلیه دستگاه‌های اجرائی که دارای ردیف بودجه مستقل هستند ابلاغ کند. مبادله موافقتنامه و تخصیص اعتبار نیز مستقیماً با دستگاه‌های اجرائی دارای ردیف مستقل صورت خواهد گرفت. تخلف از این بند در حکم تصرف غیرمجاز در وجوه عمومی تلقی خواهد شد. خزانه‌داری کل کشور مکلف است بر اساس مفاد این بند و درخواست دستگاه‌های اجرائی مذکور، در سقف تخصیص اعتبار و درخواست وجه، وجوه لازم را در اختیار آنها قرار دهد. سهم اعتبارات تملک دارائیهای سرمایه‌ای استانها از محل ردیفهای مختلف پیش‌بینی شده در این قانون در شورای برنامه ریزی و توسعه استانها براساس برنامه تدوین شده و با تعیین اولویتهای توسعه و براساس شاخصهای موجود و به نسبت سهم شهرستانها توزیع می‌گردد. دو نفر از نمایندگان استان در مجلس شورای اسلامی با معرفی مجمع نمایندگان استان به عنوان ناظر در جلسات شورای برنامه‌ریزی و توسعه استان شرکت می‌نمایند.

الف - نظر مخالف

- حضور دو نفر از نمایندگان استان در مجلس در شورای مذکور بدون انتخاب مجلس شورای اسلامی مغایرت قانونی دارد.

ب - نظر موافق

- نظری ابراز نشد.

بند الحاقی ۹- کلیه شرکتهای دولتی موضوع ماده (۱۶۰) قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و بانکها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت موظفند حداقل یک درصد (۱٪) از درآمد عملیاتی خود را در سال ۱۳۸۸ (به استثنای سود سپرده‌های بانکی) بمنظور انجام امور پژوهشی هزینه نمایند. دولت موظف است نسبت به اصلاح جداول بودجه شرکتهای و بانکهای مذکور به نحوی که درآمد عملیاتی آنها و اعتبارات پژوهشی موضوع این بند در سرفصل جداگانه در قانون بودجه سال ۱۳۸۸ مشخص شود، اقدام نماید. دولت مکلف است گزارش عملکرد شرکتهای و بانکهای موضوع این بند را أخذ و پس از بررسی، نتیجه را هر شش ماه یکبار به کمیسیون‌های آموزش و تحقیقات و بهداشت و درمان مجلس شورای اسلامی ارسال دارد.

الف - نظر مخالف

- کمیسیون که مجلس شورای اسلامی محسوب نمی‌شود. دولت در برابر مجلس شورای اسلامی مسؤول است نه در برابر کمیسیون‌های مجلس. در اینجا مصوبه مجلس، دولت را مکلف می‌کند که گزارش مربوط را به کمیسیون ارائه کند، لذا مغایرت قانونی دارد.

ب - نظر موافق

- نظری ابراز نشد.

بند ۱۰ الحاقی - دولت موظف است حداقل ۳۵٪ از محل اعتبارات ماده (۱۰) قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت مصوب ۱۳۸۰/۱۱/۲۷ همچنین حداقل ۲۰٪ از اعتبارات ماده (۱۲) قانون سازمان مدیریت بحران کشور را در اختیار صندوق بیمه کشاورزی قرار دهد تا صرف توسعه بیمه کشاورزی گردد.

الف - نظر مخالف

- چون سقف و ردیف را معلوم نکرده است، مغایر اصل پنجاه و سوم قانون اساسی است.

ب - نظر موافق

- نظری ابراز نشد.

بند الحاقی ۱۶ - به وزارت مسکن و شهرسازی (سازمان ملی زمین و مسکن) اجازه داده می‌شود به منظور تامین منابع لازم برای خرید اراضی مورد نیاز جهت اجراء طرحهای مسکن و معوض نصابهای مالکانه و سایر برنامه های مصوب، آن قسمت از اراضی شهری متعلق به دولت که تا پایان سال ۱۳۸۳ توسط مردم به صورت غیر مجاز تصرف و در آن احداث بنا شده است در صورت عدم مغایرت با طرحهای مصوب شهری و رعایت تناسب عرصه و اعیان در قبال دریافت بهای کارشناسی روز زمان فروش به متصرفین واگذار نماید.

الف - نظر مخالف

- آیا می‌توان یک تصرف غیرمجاز را مجاز تلقی کرد؟ این همان احیای مواد ۱۴۷ و ۱۴۸ اصلاحی قانون ثبت است که دوباره بدون ضابطه احیاء شده است.
- با توجه به اصل پنجاه و سوم قانون اساسی به دلیل عدم حکم به واریز به خزانه، مغایرت قانونی دارد.

ب - نظر موافق
- نظری ابراز نشد.

بند الحاقی ۱۷- مازاد درآمد اختصاصی دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی و پژوهشی وابسته به وزارتخانه های علوم، تحقیقات و فناوری و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی موضوع بند ۱۲۴ ردیف ۱۲۹۰۰۰ و بند ۴۰ ردیف ۱۱۳۵۰۰ براساس درخواست دستگاههای مزبور توسط وزارتخانه های مذکور (حسب مورد) به همان دانشگاه و مؤسسه‌ای که درآمد را کسب کرده، اختصاص می‌یابد.

الف - نظر مخالف

- این مازاد باید بر اساس اصل پنجاه و سوم قانون اساسی باید به خزانه واریز و عدد و ردیفش معلوم شود.

ب - نظر موافق
- نظری ابراز نشد.

بند الحاقی ۱۹- سه درصد (۳٪) از اعتبارات پیش بینی شده در ماده (۱۰) قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت مصوب سال ۱۳۸۰ و ماده (۱۲) قانون تشکیل سازمان مدیریت بحران کشور به منظور پیشگیری، آمادگی و مقابله با حوادث و سوانح کشور به جمعیت هلال احمر جمهوری اسلامی ایران اختصاص می‌یابد. این اعتبار صد درصد (۱۰۰٪) تخصیص یافته تلقی و پس از پرداخت به هزینه قطعی منظور می‌گردد.

الف - نظر مخالف

- چون سقف و ردیف را معلوم نکرده است، لذا مغایر اصل پنجاه و سوم قانون اساسی است.

ب - نظر موافق
- نظری ابراز نشد.

بند الحاقی ۲۴- مبلغ دو بیست میلیارد (۲۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال اعتبار موضوع ردیف ۵۸ - ۵۳۰۰۰۰۰ منظور در جدول شماره (۹) این قانون صرفاً متناسب با مازاد درآمدهای وصولی موضوع ردیف ۱۱۰۴۰۱ یا ردیف ۱۴۰۱۱۲

منظور در جدول شماره (۶) قانون یادشده نسبت به ارقام پیش‌بینی شده در ردیف‌های مذکور در قانون بودجه سال ۱۳۸۸ کل کشور قابل تخصیص به گمرک جمهوری اسلامی ایران می‌باشد. اعتبار موضوع این بند بایستی به مصرف آموزش و بالابردن دانش تخصصی، تأمین مسکن مورد نیاز کارکنان گمرکها واقع در نقاط محروم و مرزی، تجهیز گمرک‌ها به سامانه کنترل الکترونیکی و رفع کمبود تجهیزات و تأسیسات مورد نیاز آنها و پرداخت پاداش به کارکنان گمرک (حداکثر تا دوماه حقوق و مزایا) برسد. این اعتبار در حدود مازاد وصولی در مقاطع سه ماهه در سال ۱۳۸۸ تخصیص یافته تلقی می‌شود.

الف - نظر مخالف

- این مصوبه در واقع یک راهی است برای این که دستگاه‌های اجرایی دیگر ناهماهنگی ایجاد کند. حقوق و دستمزدها تقریباً به صورت هماهنگ تعیین شده است، ولی این مصوبه نوعی تبعیض ناروا است و این امر نظام هماهنگ مذکور را به هم می‌ریزد.

ب - نظر موافق

- نظری ابراز نشد.

بند الحاقی ۲۹- دولت مکلف است به میزان بیست و پنج هزار میلیارد (۲۵,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال از سهام قابل عرضه در بورس اوراق بهادار شرکتهای دولتی و یا سهام دولت در سایر شرکتهای را به سازمان تأمین اجتماعی واگذار نماید. سازمان تأمین اجتماعی در راستای همسان‌سازی حقوق بازنشستگان موظف است از محل فروش و سود حاصل از مالکیت سهام مزبور نسبت به افزایش حقوق بازنشستگی و مستمری بازنشستگان و مستمری‌بگیران خود از ابتدای سال ۱۳۸۸ اقدام کند. ضوابط افزایش و آئین‌نامه اجرائی مربوطه حداکثر تا پایان اردیبهشت ماه به پیشنهاد وزارت رفاه و تأمین اجتماعی به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

الف - نظر مخالف

- یکی از مواردی که یک حکم دائم با هزینه دائم برای دولت بدون مشخص کردن منابع تعیین می‌کند، همین است. مبلغ بیست و پنج هزار میلیارد ریال در لایحه دولت نبوده است و مجلس گفته است دولت این مقدار سهام شرکت‌های دولتی را در بورس ارائه کند. اولاً این با سیاست‌های اصل چهل و چهارم قانون اساسی منطبق نیست. باید این سهام به‌گونه‌ای

در بورس عرضه شود که موجب توسعه کار در بخش خصوصی شود و ارزش این سهام حفظ شود. بیست و پنج هزار میلیارد ریال سهام است، چند هزار میلیارد ریال نیز دولت باید بدهد که در جمع رقمی در حدود کل بودجه نزدیک به ده هزار میلیارد تومان سهام باید در بورس عرضه گردد که این امر ارزش سهام را پایین می‌آورد و شرکت‌ها زمین می‌خورند و همین باعث می‌شود سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم در بعد شرکت‌های دولتی پیش نرود. بدیهی است ظرفیت عرضه این مقدار سهام وجود ندارد. از سوی دیگر از محل فروش این عرضه سهام باید حقوق کارگران بازنشسته بخش خصوصی را افزایش داد، یعنی برای آنها یک حقی ایجاد کنیم که حقوق آنها باید افزایش یابد. همه آنها متعلق به بخش خصوصی هستند و صندوق بازنشستگی جداگانه دارد و یک سال هم نمی‌شود این کار را کرد و باید دائماً این کار را انجام داد. یک افزایش دائم است که پایه‌اش در قانون بودجه گذاشته می‌شود و منابعش هم منابعی است که قابل تحقق و تحصیل نیست. معجز ارائه این سهام در اصل ۴۴ داده نشده است که ما بخواهیم در جهت آن سیاست‌ها عمل کنیم. این مصوبه مجلس ماهیتش دائمی است و باری را به دولت تحمیل می‌کند که وظیفه دولت نیست و با سیاست‌های اصل ۴۴ تطبیق نمی‌کند.

ب - نظر مخالف

- نظارت بر این سیاست‌ها به مجمع تشخیص مصلحت نظام واگذار شده است و اگر این ایراد دارد، مجمع باید به شورای نگهبان بگوید تا شورا ایراد کند و اگر مشکل قانون اساسی داشته باشد، شورا باید رأساً وارد شود و ایراد وارد کند.

بند الحاقی ۳۴- به سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور اجازه داده می‌شود در هریک از مقاطع سه‌ماهه سال بر اساس مازاد درآمد واریزی استانها از ابتدای سال تا پایان همان مقطع، نسبت به ارقام مصوب مندرج در جدول اعتبارات استانی این قانون، مازاد درآمد استانها را از محل این ردیف در اختیار استانها قرار دهد تا توسط شوراهای برنامه‌ریزی و توسعه استان به شرح هشتاد درصد (۸۰٪) برای تکمیل طرحها و پروژه‌های نیمه تمام استانی و بیست درصد (۲۰٪) به صورت اعتبارات هزینه‌ای هزینه شود.

بند الحاقی ۴۰- نظام بانکی کشور مکلف است در شهرها، منازل مسکونی را که فاقد سند ثبتی هستند از متقاضیان تسهیلات بانکی برای خرید یا احداث

واحدهای مسکونی واقع در شهرها وثیقه‌ای غیر از سند ثبتی مربوطه اخذ نماید.
 بند الحاقی ۴۱- طرح‌های در دست اجراء موضوع جدول شماره (۱۳) ماده
 واحده (اعتبارات موضوع جزء ۱۷ ردیف ۵۵۰۰۰۰ جدول شماره (۹) بر اساس
 ماده (۲۰) قانون برنامه و بودجه^(۱) و ماده (۶۸) قانون محاسبات عمومی^(۲) که
 دارای مصوبه کمیسیون موضوع ماده (۳۲) قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی،
 اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران^(۳) هستند به پیوست طرح‌های تملک
 دارایی‌های سرمایه‌ای با مشخصاتی از قبیل سال شروع، سال خاتمه، برآورد

۱. ماده (۲۰) قانون برنامه و بودجه: مورد طرح‌های عمرانی که مدت اجرای آنها از یک سال مالی تجاوز می‌کند اعتبار مورد نیاز تا پایان کار به تفکیک سالانه در بودجه‌اولین سالی که طرح مزبور در آن منظور می‌گردد تعیین و همراه با بودجه کل کشور به تصویب می‌رسد و دستگاه اجرایی مجاز به تأمین اعتبار و تعهد درباره کلیه مبلغ طرح با رعایت اعتبارات سالانه تفکیک شده می‌باشد.

تبصره ۱- روش فوق در مورد طرح‌های عمرانی که مدت اجرای آنها از دوره برنامه عمرانی پنجساله تجاوز نماید نیز قابل اجرا خواهد بود.

تبصره ۲- هرگاه در مورد برخی از طرح‌ها تعیین مبلغ اعتبار مورد نیاز برای تکمیل طرح در سالهای بعد در موقع تهیه پیشنهادها بودجه سال از طرف دستگاه اجرایی مقدور نباشد تغییر طرح و برنامه اجرایی به تصویب کمیسیونهای برنامه مجلسین می‌رسد و تأمین اعتبار و اصلاح و تغییر بودجه موکول به تصویب کمیسیون بودجه مجلس شورای ملی است و قبول هر گونه تعهد مالی از طرف دستگاه‌های اجرایی برای سالهای بعد موکول به تحصیل این مجوز خواهد بود.

۲. ماده (۶۸) قانون محاسبات عمومی: بودجه هر یک از وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی و واحدهای وابسته به آنها باید به طور کامل و جداگانه در بودجه کل کشور درج شود و منظور کردن اعتبار تحت عنوان کمک ضمن بودجه وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی برای پرداخت به واحدهای تابعه و وابسته همان وزارتخانه یا مؤسسه دولتی و یا به وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی دیگر و همچنین پرداخت هر نوع وجه از این بابت ممنوع است.

۳. ماده (۳۲) قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران: اعتبارات طرح‌های تملک دارائی‌های سرمایه‌ای جدید صرفاً براساس گزارش‌های توجیهی فنی، اقتصادی و زیست محیطی تأیید شده برای یکبار و به قیمت ثابت سالی که طرح مورد نظر برای اولین بار در لایحه بودجه سالانه منظور می‌گردد، به تفکیک سالهای برنامه چهارم و سالهای بعد به تصویب مجلس شورای اسلامی می‌رسد. سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور موظف است اعتبارات مورد نیاز سالهای باقیمانده برنامه چهارم را با اعمال تغییر نرخهای ابلاغی خود محاسبه نموده و برحسب برنامه - دستگاه در لوائح بودجه سالانه کل کشور منظور نماید. مبادله موافقتنامه شرح عملیات طرح‌های تملک دارائی‌های سرمایه‌ای انتفاعی و غیرانتفاعی مشتمل بر اهداف طرح، شرح عملیات اجرایی، اعتبارات مصوب، پیشرفت فیزیکی و مشخصات فنی فقط برای یکبار در دوران برنامه انجام می‌پذیرد. این موافقتنامه‌ها برای دوران برنامه چهارم معتبر و ملاک عمل خواهند بود. موافقتنامه‌هایی که برای انطباق میزان اعتبارات سالانه طرح‌ها با قوانین بودجه سنواتی مبادله می‌شوند جنبه اصلاحیه داشته و نباید موجب افزایش اهداف و تعداد پروژه‌های طرح شوند. موارد استثناء که منجر به افزایش حجم عملیات و یا تعداد پروژه‌هایی گردد مشابه طرح‌های جدید تلقی می‌گردند. مبادله موافقتنامه طرح‌های تملک دارائی‌های سرمایه‌ای صرفاً نظامی بخش دفاع تابع دستورالعمل خاصی است که به پیشنهاد مشترک ستاد کل نیروهای مسلح، وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور به تأیید فرماندهی کل نیروهای مسلح خواهد رسید. آیین‌نامه اجرایی این ماده شامل چگونگی ابلاغ و تخصیص اعتبارات طرح‌های ملی و نحوه اعمال مفاد این ماده برای اعتبارات تملک دارائی‌های سرمایه‌ای استانی با پیشنهاد سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

سال جاری، اعتبارات مورد نیاز سال‌های آتی دستگاه اجرایی منتقل شود.

بند الحاقی ۴۳- دولت مکلف است در سال ۱۳۸۸ کلیه سهام، سهم‌الشرکه، حق تقدم ناشی از سهم و سهم‌الشرکه حقوق مالکانه، حق بهره‌برداری و مدیریت تمامی شرکتهای دولتی اصلی (مادر تخصصی) و عملیاتی (نسل دوم) مشمول گروه یک (جدول پیوست شماره ۱) و شرکتهای دولتی مشمول گروه دو (جدول پیوست شماره ۲) ماده (۲) قانون اجراء سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) متعلق به دستگاههای اجرائی موضوع ماده (۸۶) قانون اجراء سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) و کلیه سهام دولت و شرکتهای دولتی در شرکتهای غیردولتی را حداقل به میزانی که منابع ردیفهای ۳۱۰۵۰۱، ۳۱۰۵۰۲ و ۳۱۰۵۰۴ حاصل گردد به بخش خصوصی، تعاونی و عمومی غیردولتی واگذار نماید. به منظور تسریع در اجراء بند فوق و تحقق منابع حاصل از واگذاری شرکتهای دولتی اصلی و عملیاتی: دولت مکلف است کلیه طرح‌های نیمه تمام شرکت‌های قابل واگذاری را تا پایان شهریورماه سال ۱۳۸۸ مطابق با بند (ح) ماده (۱۹) قانون اجراء سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم (۴۴)^(۱) تعیین تکلیف و واگذار نماید. کلیه اعتبارات مصوب طرح‌های مذکور به بخش غیردولتی منتقل خواهد شد.

بند الحاقی ۴۸- در سال ۱۳۸۸ کلیه لوایح پیشنهادی دولت که اجراء آنها مستلزم افزایش در هزینه‌ها یا کاهش در دریافت‌های بودجه عمومی دولت می‌شود، موکول به ارائه بار مالی مربوط و محل تأمین آن است.

بند الحاقی ۵۰- به منظور تقویت شفافیت بودجه و امکان پذیر ساختن نظارت بر انطباق بودجه با سیاستهای کلی نظام به ویژه سیاستهای کلی برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی و اهتمام به نظم و انضباط مالی بودجه و تعادل بین منابع و مصارف دولت موضوع بند (۵۰) سیاستهای کلی برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران دولت مکلف است تا پایان خرداد ماه سال ۱۳۸۸ گزارش تطبیق بودجه سال ۱۳۸۸ را با سیاستهای مذکور به مجلس شورای اسلامی تقدیم نماید. لایحه بودجه سال ۱۳۸۹ نیز باید در چارچوب سیاستهای کلی نظام همراه با گزارش به صورت برنامه یک ساله و چگونگی تطبیق بودجه با این سیاستها تنظیم و به مجلس شورای اسلامی تقدیم شود.

۱. بند (ح) ماده (۱۹) قانون اجراء سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم: هیأت واگذاری مجاز است حسب شرایط متناسب با مفاد این ماده از کلیه روش‌های ممکن برای واگذاری بنگاه‌ها و مالکیت (اجاره به شرط تملیک، فروش تمام یا بخشی از سهام، واگذاری اموال) و واگذاری مدیریت (اجاره، پیمانکاری عمومی و پیمان مدیریت)، تجزیه، واگذاری، انحلال و ادغام شرکت‌ها حسب مورد به شرح ذیل استماده نماید.

الف - نظر مخالف

- این بند دولت را مکلف می‌کند بودجه سال ۱۳۸۸ را با سیاست‌های کلی تطبیق بدهد. ممکن است بعضی جاهای آن تطبیق نداشته باشد. اگر آنهایی که در لایحه دولت بوده است و تطبیق با سیاست‌های کلی ندارد، مسؤولیتش با دولت است ولی اگر مواردی که در لایحه دولت نیست و مجلس آن را اضافه کرده است با سیاست‌های مذکور تطبیق ندارد، چرا مسؤولیت آن با دولت باشد.

ب - نظر موافق

- نظری ابراز نشد.

بند الحاقی ۵۱ - صددرصد (۱۰۰٪) اعتبارات تملک دارائیهای سرمایه‌ای استانی مندرج در جدول شماره (۱۰) این قانون با رعایت مواد (۷۹) و (۸۲) قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران،^(۱) حداکثر یک ماه پس از ابلاغ توسط کمیته برنامه‌ریزی استان بر اساس شاخص‌های توسعه هر شهرستان بین طرحها و پروژه‌های استانی توزیع خواهد شد. ایجاد هر گونه بار مالی توسط شورای برنامه‌ریزی توسعه استان جهت پروژه‌های سفرهای استانی از این محل ممنوع است.

۱. ماده (۷۹) قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی: عناوین برنامه‌های عمرانی و آن دسته از وظایف دولت که نتایج کاربردی آن از محدوده استان فراتر نباشد (وظایف استانی) و می‌بایست در قالب بودجه استانی تأمین اعتبار شود، به پیشنهاد سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

- ماده (۸۲) قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی: دولت مکلف است در اجرای کامل نظام درآمد - هزینه استان، اقلام درآمدی زیر رابه عنوان درآمد استانی وصول و از طریق خزانه‌داری کل به خزانه معین استان واریز و در اجرای وظایف جاری و عمرانی استانی، هزینه نماید:

الف - کلیه مالیاتهای مستقیم (به استثنای مالیات بر شرکتهای دولتی).

ب - مالیات بر کالاها و خدمات به استثنای حقوق ورودی.

ج - آن دسته از درآمدهای حاصل از مالکیت دولت که وصول آنها در همه استانهای کشور عمومیت دارد.

د - درآمدهای حاصل از خدمات که در استانها عرضه می‌شود و توسط دستگاههای استانی وصول می‌گردد، به استثنای درآمد ناشی از انفال و خدمات قضائی دادگستری جمهوری اسلامی.

ه - درآمدهای حاصل از جرائم و خسارات که در استانها وصول می‌شود به استثناء درآمد ناشی از جرائم مبارزه با قاچاق و مواد مخدر.

الف - نظر مخالف

- ذیل این بند اختیارات شورای برنامه‌ریزی و توسعه استان را از هیأت دولت بیشتر کرده است. این بودجه‌های استانی را قانون در اختیار شورای مذکور قرار داده است تا توزیع کند. یعنی اصل اختیار اجرایی بوده است. این اعتبارات به طور صددرصد تخصیص نمی‌یابد. وقتی دولت به استانی سفر می‌کند و پروژه‌ها را بررسی می‌کند می‌بیند یک پروژه‌ای از اولویت برخوردار است و باید تقویت شود، لذا یک جابجایی صورت می‌گیرد. اگر این اختیار ذاتاً متعلق به دولت است، الان هم می‌تواند آن را جابجا کند و تصمیم خودش را تصحیح و تقویت کند تا یک پروژه زودتر به اتمام برسد. این امر دخالت در اجراء محسوب می‌شود و خلاف اصل شصتم قانون اساسی است. این امر در کار قوه مجریه ایجاد اختلال می‌کند و دست قوه مجریه بسته می‌شود.

ب - نظر موافق

- نظری ابراز نشد.

ج - تصمیم شورا

در خصوص مغایرت با اصل شصتم رأی‌گیری شد و تنها یک رأی داشت.

بند الحاقی ۵۲- یک درصد (۱٪) تنخواه‌گردان موضوع ماده (۱۰) قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت مصوب ۱۳۸۰/۱۱/۲۷^(۱) (حوادث غیرمترقبه) به سه درصد (۳٪) افزایش می‌یابد. اعتبار مازاد بر یک درصد (۱٪)، اختصاص به

۱. ماده (۱۰) قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت مصوب ۱۳۸۰/۱۱/۲۷: به دولت اجازه داده می‌شود برای پیش‌آگاهی‌ها، پیشگیری، امدادسانی، بازسازی و نوسازی مناطق آسیب‌دیده از حوادث غیرمترقبه از جمله سیل، زلزله، سرمازدگی، نگرگ، طوفان، پیشروی آب دریا، آفت‌های فراگیر محصولات کشاورزی و اپیدمی‌های دامی، اعتبار مورد نیاز را در لوایح بودجه سالانه منظور نماید. سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و وزارت کشور با هماهنگی دستگاه‌های ذی‌ربط کمک‌های بلاعوض را برای پرداخت خسارت دیدگان به طریقی تعیین می‌کنند که سهم اعتبار اقدامات بیمه در جبران خسارت ناشی از حوادث غیرمترقبه یادشده نسبت به کمک‌های بلاعوض، سالانه افزایش یابد و با پوشش بیمه‌ای کامل به تدریج کمک‌های بلاعوض حذف شوند. به دولت اجازه داده می‌شود در صورت وقوع حوادث غیرمترقبه از جمله خشکسالی، سیل و مانند آنها تا معادل یک درصد (۱٪) از بودجه عمومی هر سال را از محل افزایش تنخواه‌گردان خزانه موضوع ماده (۱) این قانون تأمین و هزینه نماید. تنخواه مذکور حداکثر تا پایان همان سال از محل صرفه‌جویی در اعتبارات عمومی و یا اصلاح بودجه سالانه تسویه خواهد شد. آیین‌نامه اجرائی این ماده بنا به پیشنهاد مشترک سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و وزارت کشور به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

مدیریت خشکسالی داشته و از طریق ستاد ذریبط در اختیار شورای برنامه‌ریزی استانها قرار می‌گیرد.

– تصمیم شورا

درخصوص مغایرت این بند با اصل پنجاه و دوم قانون اساسی رأی‌گیری شد که پنج رأی داشت.

بند الحاقی ۵۳- دولت مکلف است تا مبلغ هشتاد و پنج هزارمیلیارد (۸۵,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال از اعتبارات هزینه‌ای و تملک‌داراییهای سرمایه‌ای ملی و استانی دستگاههای اجرائی و ردیفهای متفرقه و تملک‌داراییهای مالی مندرج در این قانون را با رعایت ضوابط زیر از محل عدم تخصیص ضمن اجراء بودجه، تأمین و جداول پیوست قانون را به هنگام ابلاغ اعتبارات ملی و استانی تا سقف مزبور اصلاح نماید.

۱- اعتبارات طرحهای تملک‌داراییهای سرمایه‌ای مندرج در پیوست شماره (۱) این قانون که خاتمه آنها سال ۱۳۸۸ است، کاهش نیابد.
ب - اعتبارات تملک‌داراییهای سرمایه‌ای موضوع این بند با درصد یکسان کسر شود.

الف - نظر مخالف

- این که می‌گویند مساوی کسر کنید، بعضی طرح‌ها را امکان دارد واقعاً نشود از آن کسر کرد و ضرورت داشته باشد. مصوبه می‌گویند یکسان کسر کنید ردیف‌های آن نامعلوم است. ما همیشه می‌گوییم باید بودجه برای هر موضوعی مصوب باشد. یعنی اصل پنجاه و سوم صراحتاً می‌گوید ردیف هر طرحی باید معلوم باشد. سقف آن هم معلوم باشد. این ایجاد بی‌نظمی می‌کند. ردیف هر پروژه‌ای باید معلوم و مصوب باشد و سقف آن هم معلوم باشد. این اصلاً معلوم نیست. این چون الحاق به یک مجهول شده است، اصلاً معلوم نیست. این بودجه با کسری بسته شده است. علت آن هم این است که دولت لایحه بوده را بر اساس طرح هدفمند کردن یارانه‌ها ارائه داد. از محل آزادسازی قیمت‌ها و حذف یارانه‌های سی و چهار هزار میلیارد تومان درآمد تحصیل می‌شد که بخشی از آن یعنی هشتاد و پنج هزارمیلیارد ریال در بودجه جهت هزینه‌های عمرانی دولت آورده شد. مجلس این طرح را نپذیرفت. نتیجه این ارقام است که جبران نشده است و رقم هشتاد هزار و پانصد میلیارد تومان کسری بودجه است که در اینجا تصریح شده است. وقتی

کسری بودجه ایجاد می‌شود، دولت باید دستش باز باشد تا با ایجاد تعادل و توازن در منابع درآمدی و هزینه‌ای این کسری را برطرف کند، ولی دست دولت با توجه به مفاد جزءهای (۱) و (۲) بند ۵۳ الحاقی بسته است و دولت قدرت مانور لازم را ندارد. این اصلاً بودجه نیست و ترازى هم ندارد. اختیارات اجرایی دولت سلب شده است. شورای نگهبان بودجه را بررسی نمی‌کند و صرفاً یکسری احکام را بررسی می‌کند و وارد ماهیت بودجه نمی‌شود که این امر باید بازنگری شود و باید نگاه شورای نگهبان عوض شود. اصل پنجاه و دوم قانون اساسی به لایحه بودجه اشاره می‌کند. دولت مسئول اجرایی است و می‌داند که چقدر درآمد تحصیل می‌کند و این درآمدها را با اولویت‌های مربوط چگونگی خرج کند. مجلس می‌تواند قبول کند یا رد کند. دولت بر اساس یک الگویی این دخل و خرج را تنظیم می‌کند و مسؤولیت آن را هم می‌پذیرد و مجلس می‌تواند این الگو را تصویب نکند و بگوید هر یک مدل و الگوی دیگر به مجلس ارائه کند. دولت بر اساس طرح هدفمند کردن یارانه‌ها یک مدلی از بودجه را به مجلس ارائه داد و توافق قبلی نیز با مجلس صورت گرفت، ولی در وسط کار مجلس این توافق را هم زد لذا دولت یک اصلاحیه‌ای بر بودجه داد بر اساس الگویی که هدفمند کردن یارانه‌ها تصویب نشود یعنی برای هشتاد هزار و پانصد میلیارد ریال کسری برنامه دارد ولی مجلس آن را نپذیرفت و مبلغ سی و چهار هزار میلیارد را به بیست هزار میلیارد تغییر داد و در مجلس آن بیست هزار میلیارد را هم حذف کردند و به یک الگوی جدید رسیدند. الگویی که دولت بر اساس آن برنامه‌ریزی نکرده بود. این بودجه غیر واقعی را می‌خواهند به دولت جهت اجراء بدهند و دولت نیز قدرت اجرای آن را ندارد. اگر اجراء نکند می‌گویند قانون شکنی کرده است و اجرای آن نیز مستلزم پذیرش بحران‌های گوناگون است. بودجه یک حکم خاص ندارد که با سایر لوایح و طرح‌ها فرق کند. تمام اشکال بر محتوای بودجه یعنی اعداد و ارقام است. شورای نگهبان هم اعداد و ارقام را بررسی نمی‌کند. امکان کارشناسی جزء به جزء اعداد و ارقام بودجه توسط شورای نگهبان امکان‌پذیر نیست. قانون بودجه با سایر قوانین فرق ماهوی می‌کند. مجلس یا باید کل لایحه دولت را تصویب کند یا کل آن را رد کند و نمی‌تواند آن لایحه دولت را اصلاح کند زیرا قالب و ترکیب و انسجام بودجه به هم می‌ریزد.

- بودجه حتماً باید در قالب لایحه باشد. همانطور که حق دولت این است که می‌تواند لایحه بدهد، حق مجلس هم این است که می‌تواند تغییر بدهد ولی اگر هیچ اثری از لایحه دولت نبود و آن مبنایی که برای تنظیم و تدوین لایحه وجود داشت، به هم برخورد

باید چه کرد یعنی در واقع لایحه به طرح تبدیل شده است. در بند (۵۰) سیاست‌های کلی به اهتمام به نظم و انضباط مالی و بودجه‌ای و تعادل بین منابع و مصارف دولت تأکید شده است، در حالی که در اینجا این تعادل به هم خورده است.

ب - نظر موافق

- اگر بودجه را مثلاً هشت ماه قبل مجلس تصویب کند شورای نگهبان می‌تواند وارد جزئیات ارقام و اعداد شود. بدون لایحه نمی‌شود بودجه را به مجلس ارائه کرد. (یعنی از طریق طرح قانونی) اما اصل دیگری وجود دارد بر این مبنا که اگر دولت لایحه بودجه را ارائه کرد، مجلس می‌تواند در آن تغییر دهد مثلاً بگوید از محل صرفه‌جویی این کسری تأمین می‌شود.

بند الحاقی ۵۶- به شرکت ملیت نفت ایران اجازه داده می‌شود که از محل منابع داخلی خود و از درآمدهای ناشی از تولید زود هنگام همان میادین، سرمایه‌گذاری لازم را برای توسعه همان میادین تأمین نماید.

نظریه (مرحله اول) شورای نگهبان^(۱)

۱- در موارد متعدد از جمله جزء (الف) بند (۷) ... که عناوین «شرکت ملی نفت ایران» و «شرکت ملی گاز ایران» و «شرکت ملی صنایع پتروشیمی ایران» یا به نحو اشاره این شرکت‌ها را ذکر نموده است، همان ابهام معموله در خصوص لایحه بودجه سال‌های قبل کل کشور را دارد، پس از رفع ابهام اظهار نظر خواهد شد.

۲- جزء الف - ۵ بند (۱۲)، انتخاب چهار نفر از نمایندگان مجلس شورای اسلامی توسط کمیسیون‌ها، مغایر اصول نظارتی مجلس شورای اسلامی شناخته شد و از این جهت که وظایف تعیین شده برای کمیته ماهیت اجرایی، حضور نمایندگان مذکور مغایر اصول ۵۷ و ۶۰ قانون اساسی شناخته شد.^(۲)

۳- جزء (د) بند (۹)،^(۳) بندهای الحاقی (۲)، (۱۰)،^(۴) (۱۹)، (۵۶) از جهت عدم تعیین سقف

۱. مندرج در نامه شماره ۸۷/۳۰/۳۱۷۴۳ مورخ ۸۷/۱۲/۲۵ شورای نگهبان، خطاب به رئیس مجلس شورای اسلامی.

۲. این موضوع که نظارت مذکور محل اجراء (اصل شصتم) است با هفت رأی مغایر اصل مذکور تلقی شد.

۳. لازم به ذکر است نه نفر از اعضای شورای نگهبان اعلام مغایرت نمودند.

۴. این اعلام مغایرت هفت رأی داشت.

اعتبار، مغایر ذیل اصل ۵۳ قانون اساسی شناخته شد.

۴- بند الحاقی (۷)، معرفی دو نفر از نمایندگان استان در مجلس شورای اسلامی توسط مجمع نمایندگان استان، مغایر اصل ۷۶ قانون اساسی شناخته شد.

۵- بند الحاقی (۱۶) به دلیل عدم واریز درآمد مذکور به خزانه، مغایر صدر اصل ۵۳ قانون اساسی شناخته شد.

در موارد متعدد از جمله ... بند الحاقی (۵۶) که عناوین «شرکت ملی نفت ایران» و «شرکت ملی گاز ایران» و «شرکت ملی صنایع پتروشیمی ایران» یا به نحو اشاره این شرکت‌ها را ذکر نموده است، همان ابهام معمول در خصوص لایحه بودجه سال‌های قبل کل کشور را دارد، پس از رفع ابهام اظهارنظر خواهد شد.

مرحله دوم

مصوبه اصلاحی مجلس شورای اسلامی: ۱۳۸۷/۱۲/۲۶

تاریخ بررسی در شورای نگهبان: ۱۳۸۷/۱۲/۲۶

- در جزء (الف) بند (۷) و بند الحاقی (۵۶) عبارت «شرکت ملی نفت ایران» به عبارت «وزارت نفت از طریق شرکتهای دولتی تابعه ذی ربط» اصلاح شود.
- در جزء (د) بند (۹) بعد از عبارت «وجود دارد» عبارت «تا سقف یک هزار میلیارد (۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال از محل درآمد ردیف ۲۱۰۲۰۴ جدول شماره (۶) این قانون» اضافه شود.

- جزء (الف-۵) بند (۱۲) به شرح ذیل اصلاح شود:

الف-۵- کمیته‌ای متشکل از معاون توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رئیس جمهور، وزیر آموزش و پرورش و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، رئیس دیوان محاسبات کشور بر نحوه اجراء و تحقق احکام فوق رسیدگی و چهار نفر از نمایندگان مجلس شورای اسلامی از کمیسیونهای برنامه و بودجه و محاسبات، آموزش و تحقیقات، بهداشت و درمان و فرهنگی مجلس به انتخاب مجلس به عنوان ناظر در این کمیته حضور خواهند داشت. گزارش عملکرد این بند هر شش ماه یکبار توسط معاون توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رئیس جمهور تهیه و به مجلس شورای اسلامی ارائه خواهد شد.

- در بند الحاقی (۲) بعد از عبارت «به خزانه» عبارت «موضوع ردیف ۲۱۰۲۰۹ جدول شماره (۶) این قانون» اضافه شود در انتهای این بند نیز بعد از

کلمه «واریزی» عبارت «تا مبلغ دو هزار میلیارد (۲,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال از محل اعتبار ۵۵-۵۳۰۰۰۰۰ جدول شماره (۹) این قانون» اضافه شود.

- پاراگراف آخر بند الحاقی (۷) (در مورد نمایندگان استان) به شرح ذیل اصلاح شود:

دو نفر از نمایندگان هراستان به انتخاب مجلس شورای اسلامی به عنوان ناظر در جلسات شورای برنامه ریزی و توسعه استان شرکت می نمایند.

- در بند الحاقی (۱۰) بعد از عبارت «مصوب ۱۳۸۰/۱۱/۲۷» عبارت «مبلغ سه هزار و سیصد و هشتاد و هفت میلیارد (۳,۳۸۷,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال» و همچنین بعد از عبارت «سازمان مدیریت بحران کشور» عبارت «مبلغ دو هزار و سیصد و بیست و دو میلیارد (۲,۳۲۲,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال» اضافه شود.

- عبارات پایانی بند الحاقی (۱۶) به شرح ذیل اصلاح شود:

..... در قبال دریافت بهای کارشناسی روز زمان فروش به متصرفین واگذار و درآمد آن را به حساب متمرکز شرکت نزد خزانه داری کل واریز نماید.

الف - نظر مخالف

- این امر موجب مفسده در جامعه می شود. آیا نمی توان این را از جهت این که موجبات تصرف عدوانی و غضب را فراهم می کند، ایراد شرعی بر آن گرفت. اینها متصرفات غیرقانونی هستند. مردم از این به بعد اراضی دولتی را تصرف می کنند و بعد می گویند دولت یک روزی آن را به ما واگذار می کند. ضمن این که این اراضی متعلق به بیت المال و غضبی است. این ماده در واقع زمینه غضب و تصرف غیرشرعی را فراهم می کند.

ب - نظر موافق

- نظری ابراز نشد.

- در بند الحاقی (۱۹) بعد از عبارت «بحران کشور» عبارت «مبلغ ششصد و سی و نه میلیارد (۶۳۹,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال» اضافه شود.

- در بند الحاقی (۳۴) بعد از عبارت «این ردیف» عبارت «مبلغ پنج هزار میلیارد (۵,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال» اضافه شود.

- بند الحاقی (۴۰) به شرح ذیل اصلاح شود:

بند الحاقی ۴۰- نظام بانکی کشور مکلف است در سال ۱۳۸۸ از متقاضیان دریافت تسهیلات بانکی برای خرید و یا احداث واحدهای مسکونی در

شهرهایی که برخی از املاک آنها فاقد سند ثبتی هستند وثیقه‌ای معتبر غیر از سند واحد مسکونی ذی‌ربط أخذ نمایند.

- جزء (د) بند الحاقی (۴۱) حذف شود.

- جزء (د) بند الحاقی (۴۳) به شرح ذیل اصلاح شود:

د - دولت مکلف است مطابق با بند (ح) ماده (۱۹) قانون اصلاح موادی از قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و قانون اجراء سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی شرکتهای قابل واگذاری و طرحهای نیمه تمام آنها را تا پایان شهریور ماه سال ۱۳۸۸ تعیین تکلیف و واگذار نماید.

- بند الحاقی (۴۸) حذف شود.

- بند الحاقی (۵۶) به شرح ذیل اصلاح شود:

بند الحاقی ۵۶- به وزارت نفت از طریق شرکتهای تابعه ذی‌ربط اجازه داده می‌شود از محل منابع داخلی خود، از درآمدهای ناشی از تولید زودهنگام میادین تا سقف یک هزار میلیارد (۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال برای توسعه همان میادین تأمین نمایند.

- نظر مخالف

- نظری ابراز نشد.

ب - نظر موافق

- نظری ابراز نشد.

نظریه نهایی شورای نگهبان^(۱)

* مصوبه مذکور، باتوجه به اصلاحات به عمل آمده، مغایر با موازین شرع و قانون اساسی

شناخته نشد.

۱. مندرج در نامه شماره ۸۷/۳۰/۳۱۷۷۹ مورخ ۸۷/۱۲/۲۶ شورای نگهبان، خطاب به رئیس مجلس شورای اسلامی.